

عنوان مقاله:

مطالعه فواید الفواد: متن، شواهد و تاریخ

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 2، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

گواتام چکورتی - دانشیار گروه زبان انگلیسی دانشگاه دهلی دهلی نو، هند

خلاصه مقاله:

حدود هفتصد سال است که فواید الفواد امیر حسن علا سجزی دهلوی در میان آثار مشابهش یعنی ملفوظات بعنوان اثری ماندگار در زمینه تصوف بحساب می آید. این اثر بر خلاف سایر آثار نوشته شده در این زمینه همچنان اعتبارش را بعنوان سندی قابل اعتماد و معتبر تاریخی دوران توفیق شاهی مربوط به تاریخ قرون وسطی هند، حفظ کرده است. در این پژوهش من به این مساله پرداخته ام که چگونه و به چه دلیل فواید الفواد بعنوان یک سند تاریخی معتبر توانسته است بر شواهد شخصی تاریخ نگار تاثیر متقابل بگذارد و این دو همدیگر را کامل کنند. باور کلی بر این است که در تاریخ نگاری، برای اینکه بتوان به آن اعتماد کرد، باید تاریخ نویس را حذف کرد یا نادیده گرفت ولی برعکس در فواید الفواد این حضور حسن سجزی است که اطمینان از معتبر بودن نوشته را به ما می دهد. اما حسن سجزی همچون تاریخ نگاران درباری هم عصر خویش، مانند امیر خسرو دهلوی نیست که به دلیل ارتباط نزدیکی با دربار آنچه می نویسد رسمی و دولتی باشد. در مورد سجزی، ارتباط وی با آنچه که او ثبت می کند هر چند سرشار از احساسات تاریخی اوست ولی متأثر از رابطه پیر و مرید است (رابطه استاد و شاگرد) و این کار از روی ایمان انجام می گیرد. من در این پژوهش خواهم کوشید تا فواید الفواد را اثری مفید در زمینه مرید - تاریخ نگار معرفی کنم که به هیچ عنوان قابل قیاس با آثاری که تماما تاریخ نویسی دولتی دوران حکومت سلطانه است، نمی باشد.

کلمات کلیدی:

فواید الفواد، امیر حسن علا سجزی، ملفوظات، تاریخ نگاری، پیر، مرید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1802934>

